

نگاهی به فلسفه تربیتی علامه حسن زاده آملی

سیف‌اله فضل‌الهی^۱

۱ دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، گروه علوم تربیتی، قم، ایران (نویسنده مسئول)

fazlollahigh@yahoo.Com

چکیده

هدف بررسی فلسفه تربیتی علامه ذوالفنون حسن زاده آملی با رویکردی به مبانی معرفت شناسی، انسان شناسی، هدف ها و روش ها، و روش تحقیق توصیفی - تحلیلی است از نظرایشان فلسفه یعنی ادراک واقعیت عالم؛ ادراک احوال اعیان موجودات (ذات) و فیلسوف دارنده احوال در مقام فهم و ادراک و یافتن علم و شهود واقعاً موجودات است. انسان نه روح تنها، نه جسم تنها، و نه مرکب از جسم و روح با ترکیب انضمامی، بلکه حقیقت واحدی است که بدنش مرتبه نازله اوست و یک هویت و شخصیت است هدف تعلیم و تربیت؛ سعادت جاودان، سعادت نفس انسانی، کمال وجود و خداشناسی است و مقدمه آن خودشناسی است. علم در واقع ادراک و فهم انسان است. تفکر درباره خویشتن، رجوع به قرآن، فروتنی و خوف انسان در برابر عظمت کبریایی خداوند، تفکر در باره ابدیت، توجه به نیازهای ملک و ملکوت، ریاضت، نظردرنحوه تحصیل معارف خود، عرفان، علم و عمل و تأمل در فرایند رشد انسان از روش های تربیتی هستند. ایشان به تحصیل ریاضیات از هندسه و حساب و هیأت برای بازداري فکر از خطا، اعوجاج و انحراف و استقامت و اعتدال تأکید دارند.

واژه های کلیدی: مبانی فلسفی، تربیتی، علامه حسن زاده، معرفت شناسی، انسان شناسی،